

ประตูกานท์

ม.ล.ปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

การเรียนการสอนวิชา 411-305 การเขียนร้อยกรอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน 43 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ถึง 4 ทั้งวิชาเอกภาษาไทย จากคณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกภาษาและวรรณคดีไทย, วิชาเอกรัฐศาสตร์, วิชาเอกภาษาอังกฤษ และวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งานชิ้นหนึ่ง

ที่ผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาฝึกแต่งคำประพันธ์ในเดือนสิงหาคม คือ กำหนดให้แต่งเป็นกลอนสุภาพ ความยาว 5 บท ในหัวข้อ “แม่”

ลำดับจากนี้ไปจะขอนำเสนอผลงานของนักศึกษาเป็นบางชิ้น ดังนี้

ผลงานชิ้นแรกเป็นผลงานของนางสาวโสรัจธิดา หลินศรี นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกรัฐศาสตร์ อยากรู้ให้ท่านผู้อ่านได้สังเกตความเรียบง่ายของการใช้คำและความจริงใจที่ผู้เขียนสื่อออกมา

“แม่”

ลูกไม่มีสิ่งใดมาให้แม่
เหมือนเมฆหมอกมืดฟ้ามาบดบัง
แม่พุ่มพืกรักเราเท่าชีวิต
ทุกคืนวันฝันผ่านนานเพียงไร
อันความรักในโลกนี้ที่หิбыยืน
ตัวตนนั้นพลันซ่อนคราบภาพลวงตา
ตั้งสติปณิธานมานมันหมาย
ความเหน็ดเหนื่อยรันทอดทนเอา
จะพบสิ่งสูงค่าเหล่านี้
ล้มแล้วลุกก็ครั้งจักตั้งใจ

ยังท้อแท้แม่ชีวิตพบผิดหวัง
เกิดพลาดพลังโถมถาระอาใจ
แม่อุทิศแม่เคยล้ำสักคราไหม
ที่ห่วงใยพันผูกตัวลูกยา
ยอมหวานชื่นสวयงามตามประสา
ไร้คุณค่าหาเทียบรักจากแม่เรา
ไม่วางวายชีวิตนี้มีสุขเศร้า
ทั้งสองเท่าก้าวสู่ประตูชัย
ลูกนั้นมีเพียงรักมาฝากให้
ยากปานใดไม่ท้อแท้เพื่อแม่เอย

ผลงานชิ้นที่ 2 เป็นของนางสาวสิริมา ชิดานนท์ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ โปรดสังเกตการใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความ และความกตัญญูที่สื่อออกมาทางตัวอักษร

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“แม่”

ฝ่าถนอมกล่อมเกล้าแต่เยาว์นัก ยามร้องไห้อุ้มแอบแนบอุรา ยามเหงาเล่านิทานเบิกบานใจ ยามป่วยไข้ใครรั้นทอดยอมอดนอน ยามหนาวสั่นเสียดใจให้อุ่น ยามพ่ายแพ้แม่ปลอบด้วยปราณี ยามใจแล้งรักหลังตั้งสายฝน ยามไขว่คว้าหาฝันอันห่างไกล มีวันนี้เพราะมีแม่เคียงข้าง ลูกได้ดีเพราะมีแม่เฝ้าผูกพัน	ฝ่าพุ่มพักรักลั่นทรวงด้วยหวังหา ยามน้ำตาไหลอาบหน้าใครรออาหาร ยามหลับไหลมือกอุ่นหนุนแทนหมอน ยามผัดสอนยามปลั่งสั่งด้วยหวังดี ยามว่าวุ่นอยู่ข้างกายไม่หน่ายหนี ยามเหนื่อยมีดักเปี่ยมรักให้พักใจ ยามมีดมนช่วยชี้ทางสว่างไส ยามนั้นใจที่เปี่ยมรักช่วยผลักดัน แม่สรรค์สร้างแรงใจให้คว้าฝัน ทุกสิ่งอันที่ลูกมีแม่ชี้ทาง
--	---

ผลงานชิ้นที่ 3 เป็นของนางสาวกิตติมา เอียดจัญญ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย โปรดสังเกตการใช้อุปกรณ์วรรณคดี (เช่น ความรู้เรื่องจักรวาล ไตรภูมิ นทีสีทันดร เป็นต้น) มาใช้ทำให้ผลงานแปลกไปจากเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน

“แม่”

ยกสามภพ มาตั้ง แล้วชั่งเปรียบเทียบ
 หรือจะเทียบ เทียมคุณ ของแม่ได้
 สีทันดร ใหญ่กว้าง วัตถุประสงค์
 เปรียบน่านม จากคันไถล ให้ดื่มกิน

น้ำมือแม่ ยิ่งกว่า กระจายทิพย์
 ชุบชีพลิบ หมิ่นล้าน ปานสายสินธุ์
 ความเอื้อเฟื้อ แม่มาก ยากเกินยิน
 น้ำคำแม่ ดุจพิณ ยินกล่อมมน

อ้อมอกแม่ อุ่นดัง แสงฉาย
 ดักแม่นุ่ม ชุ่มสบาย เยี่ยงสายฝน
 สองมือแม่ แต้มแต่งโลก แม่สร้างคน
 ตาสองแม่ เฝ้าล ป้องปกภัย

แขนของแม่ มีแต่ จะโอบอุ้ม
ปากนึ่มนุ้ม ดูดจก ออกแม่ไหว
ปากแม่กล่อม มือแม่แกว่ง ไกวเปลไป
หลับเถิดลูก แม่ไม่ไกล ขอดชีวิต

แม่ซีพลับ กันแด แม่ยอมให้
แลกหนึ่งยิ้ม ที่ได้ จากจอมขวัญ
จักรวาล จางหาย มลายพลัน
รักของแม่ ยังคงมัน ไรวันจาง

ผลงานชิ้นหลังสุดที่จะนำเสนอใน ตอน ที่มอบหมายงานให้นักศึกษา ยังไม่ได้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับ กลบท กลอักษร หรือที่เรียกรวมกันว่า กลอนกล แต่นักศึกษาก็ผลิตผลงานได้รุดหน้า รวมทั้งจะใช้กลบทชื่อสะบัดสะบิ้งในการสร้างผลงาน ซึ่งน่าจะแสดงได้ว่า นักกลอนคงไม่ขาดหายไปจากแผ่นดินไทย ลองติดตามอ่านนะครับ แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้า อ้อ ! ผลงานชิ้นหลังสุดนี้เป็นของนายอรรถกร แซ่เหี่ยว นักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ครับ

“แม่”

จะมีใครเล่ารักเราเท่าแม่
จะเห็นดจะเห็นน้อยแม่ยังต้องทน
แต่เล็กแต่น้อยไม่ให้ซ้ำชอก
จะเห็นดจะเห็นน้อยแทบสิ้นชีวิ
จะตอบจะแทนพระคุณของแม่
ต้องเห็นดต้องเห็นน้อยแค่นี้...ต้องทน
สิบสองสิงหาเวียนมาอีกแล้ว
บนดักของแม่ที่แสนละมุน
มะลิดอกน้อยเรียงร้อยให้แม่
ระลึกคุณแม่ทุกเมื่อเชิ้อวัน

จะอ่อนจะแอแม่ไม่เคยบ่น
เพื่อลูกทุกคนเติบโตใหญ่ได้ดี
แต่อ่อนแต่**ออกไม**เคยหน้ายหนี
เพื่อลูก...แค่นี้ต้องอดต้องทน
จะคอยดูแลแม่ทุกแห่งหน
วอนลูกทุกคนตอบแทนพระคุณ
แม่รอลูกแก้วกลับบ้านนอนหนุน
กลิ่นเหงื่อที่คุ้นสร้างสุขทุกวัน
ด้วยใจรักแท้ไม่แปรไม่ผัน
ตอบแทนคุณนั้นอย่ารังอ่ารอ

